

Zapisać w zeszytce

Katecheza

Temat: Chrześcijaństwo, a świat antyczny.

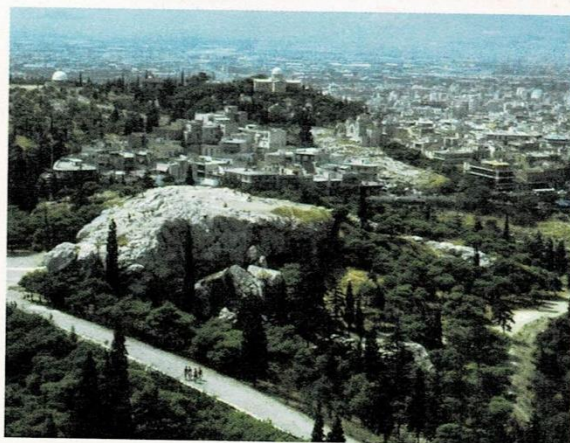
Przeczytaj test z katechizmy na str. 118-121. Poniżej zamieszczam zdjęcia tych stron.

36

Chrześcijaństwo a świat antyczny

Święty Paweł poświęcił swoje życie głoszeniu Ewangelii. Jego cztery podróże misyjne za każdym razem miały coraz szerszy zasięg. Podczas wypraw Paweł doświadczył wielu trudności i niebezpieczeństw, a nawet zagrożenia życia.

WARTO
być obecnym na
współczesnych
areopagach

Areopag, Ateny, Grecja

Dotarł również do Grecji, gdzie kultura stała na bardzo wysokim poziomie: kwitła filozofia, rozwijała się literatura. W wymiarze religijnym charakterystyczny był politeizm, czyli wielobóstwo. W Atenach istniało wiele świątyń, ołtarzy i posągów poświęconych obcym bogom, co wewnątrz oburzało Pawła. Podjął rozmowę z Grekami o Jezusie, wykorzystując fakt, że jeden z wielu ołtarzy poświęcili również „Nieznanemu Bogu”.

W Atenach Paweł burzył się wewnątrz na widok miasta pełnego bożków. Niektórzy z filozofów epikurejskich i stoickich rozmawiali z nim: „Cóż chce powiedzieć ten nowinkarz?” – mówili jedni, a drudzy: „Zdaje się, że jest zwiastunem nowych bogów” – bo głosił Jezusa i zmartwychwstanie. Zabrali go i zaprowadzili na Areopag, i zapytali: „Czy moglibyśmy się dowiedzieć, jaką to nową naukę głosisz? Bo jakież nowe rzeczy kładziesz nam do głowy (...)”. „Mężowie atenińscy – przemówił Paweł, stanąwszy w środku Areopagu – widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: «Nieznanemu Bogu». Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając. Bóg, który stworzył świat i wszystko, co w nim istnieje, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach ręką zbudowanych i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i tchnienie, i wszystko.

On z jednego człowieka wywiódł cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił im właściwe czasy i granice zamieszkania, aby szukali Boga; może dotkną Go i znajdą niejako po omacku. Bo w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. W Nim bowiem żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak to powiedzieli niektórzy z waszych poetów: «Jesteśmy bowiem z jego rodu». Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu rąk i myśli człowieka. Nie biorąc pod uwagę czasów nieświadomości, wzywa Bóg teraz wszędzie i wszystkich ludzi do nawrócenia, dlatego że wyznaczył dzień, kiedy to sprawiedliwie będzie sądzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych”.

Gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni się wyśmiewali, a inni powiedzieli: „Posłuchamy cię o tym innym razem”. Tak Paweł ich opuścił. Niektórzy jednak przyłączyli się do niego i uwierzyli. Wśród nich Dionizy Areopagita i kobieta imieniem Damaris, a z nimi inni.

(Dz 17,16.18-20.22-34)

Areopag, gdzie św. Paweł wygłosił swoją mowę, przeszedł do historii jako miejsce spotkania wielu kultur i religii. Ateńczycy gromadzili się na nim, aby posłuchać różnych nowin. Było to również miejsce posiedzeń przedstawiceli rady miejskiej. Choć można odnieść wrażenie, że Paweł poniósł klęskę w rozmowie z filozofami, to jednak spotkanie to było bardzo ważne. Było to pierwsze wystąpienie św. Pawła w miejscu publicznym, skierowane do szerokiego kręgu słuchaczy.

Mapa podróży misyjnych św. Pawła

„Areopag był wówczas ośrodkiem kultury wykształconego ludu ateńskiego i dziś można go uznać za symbol nowych miejsc, w których należy głosić Ewangelię”.

(Jan Paweł II, Encyklika „Redemptoris missio”, 37c)

Święty Paweł głosił Ewangelię narodom należącym do Imperium Rzymskiego. Nauczał również w samym Rzymie, który uchodził w tamtym czasie za centrum świata, o wielkim dorobku kulturalnym w dziedzinie literatury, malarstwa, rzeźby, filozofii i teatru. W Imperium wyznawano wielobóstwo. Świętemu Pawłowi w głoszeniu Ewangelii bardzo pomagało staranne wykształcenie: znał najpowszechniejsze wówczas języki oraz dorobek naukowy swoich czasów. Umożliwiało mu to wejście w dialog z ludźmi o kulturze i religii odmiennej niż żydowska. Paweł głosił Ewangelię i zakładał gminy chrześcijańskie. Za pomocą listów pisanych do różnych gmin rozwiązywał pierwsze problemy dotyczące dyscypliny i wiary. Możemy je znaleźć w Nowym Testamencie. Na ewangelizowanych przez niego terenach chrześcijaństwo przyjmowało specyficzną formę, uzależnioną od miejscowej kultury.

To dzięki misji św. Pawła na terenach basenu Morza Śródziemnego chrześcijaństwo dotarło do Europy. Państwa europejskie bardzo obficie czerpały z kultury antycznej: rzymskiej i greckiej. Narody, które przyjmowały chrześcijaństwo od misjonarzy wywodzących się z tych kultur, przejmowały ich łacińskie bądź greckie elementy.

Głoszenie Ewangelii jest ważnym zadaniem chrześcijan w związku z coraz szybciej zmieniającymi się warunkami życia i postępem technicznym. Chrześcijanie są zobowiązani głosić Ewangelię na współczesnych areopagach. Są nimi:

- mass-media,
- działalność na rzecz pokoju i rozwoju na świecie,
- praca na rzecz praw człowieka i narodów, przede wszystkim mniejszości,
- działania na rzecz praw kobiety i dziecka,
- ochrona świata stworzonego (ekologia),
- kultura,
- prace badawcze,
- stosunki międzynarodowe...

? Zastanów się

- Dlaczego chrześcijanie są zobowiązani głosić Ewangelię wszystkim narodom?
- Dlaczego media mogą być narzędziem do głoszenia Ewangelii?
- Dlaczego działania na rzecz praw człowieka łączą się z głoszeniem Ewangelii?
- Z czego rodzi się inkulturacja?
- Kiedy wartości obecne w społeczności pogańskiej mogą się stać częścią kultury chrześcijańskiej?

! Zapamiętaj

„Proces inkulturacji polega na stopniowym wcielaniu się Ewangelii w kulturę. Niektóre wartości kulturalne należy przekształcić i oczyścić, i dopiero wtedy będą mogły się stać częścią kultury autentycznie chrześcijańskiej. Z drugiej strony jest wiele kultur, w których wartości chrześcijańskie mogą się łatwo zakorzenić. Inkulturacja rodzi się z szacunku należnego zarówno Ewangelii, jak i kulturze, w której jest ona głoszona i przyjmowana”.

(Jan Paweł II, Adhortacja „Ecclesia in Oceania”, 16)

✓ Zadanie

1. Napisz, dlaczego inkulturacja w imię miłości Chrystusa jest najskuteczniejszym sposobem głoszenia Ewangelii.
2. Odszukaj w Internecie i wypisz strony, na których możesz znaleźć informacje pomocne w pogłębianiu wiary.
3. Pomódl się o odwagę głoszenia Chrystusa nawet obcym ludziom.

Przepisz do zeszytu ZAPAMIĘTAJ i wymień współczesne areopagi, na których chrześcijanie są zobowiązani głosić Ewangelię.

Wykonaj zad. 3, str. 121.

Wykonane zadanie prześlij do godziny 16:00 dnia 26 marca 2020 na adres:

beatamarcinka1@wp.pl. Wykonaj zdjęcie zeszytu i dołącz je do wiadomości.

